

Sygn. akt III CSK 233/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku B. E.
przy uczestnictwie M. S. i S. E.
o dział spadku i podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika S. E. oraz skargi kasacyjnej
wnioskodawczyni B. E. i uczestniczki M. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania oraz
oddala wnioski skarżących o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie o dział spadku i podział majątku wspólnego.

Wnioskodawczyni wniosła na postanowienie Sądu Okręgowego skargę kasacyjną, zarzucając błędne zastosowanie przepisu art. 33 pkt 10 k.r.o. oraz w konsekwencji art. 45 § 1 k.r.o. w odniesieniu do składnika majątku wspólnego.

Uczestnik w swojej skardze kasacyjnej wskazał na jej oczywistą zasadność ze względu na naruszenie art. 381 k.p.c. przez pominięcie zgłoszonych w apelacji dowodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżących, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinni w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykażą, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ., 21 września 2010 r. nie publ.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej wnioskodawczyni nie konkretyzuje, która z przyczyn kasacyjnych występuje. Odwołując się tylko do podstaw skargi skarżąca nie podjęła nawet próby wykazania „oczywistej” zasadności skargi

i wskazała na „zwykle” naruszenie prawa, które nie stanowią przyczyny kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Odnosząc się zaś do skargi kasacyjnej uczestnika stwierdzić należy, że wnioskowi złożonemu w apelacji - o przeprowadzeniu dowodów - nie towarzyszyło uzasadnienie, iż powołanie tych dowodów w pierwszej instancji było niemożliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła po wydaniu zaskarżonego postanowienia. Obraza art. 381 k.p.c., gdyby nawet nastąpiła, nie jest także oczywista w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów, nie stwierdzając występowania przyczyn kasacyjnych, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 520 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

[aw]